

Αυτόνομη συγκρότηση - συμμαχίες σε κοινωνικά μέτωπα - ανασύνθεση

Η ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ είναι προσηλωμένη στην ανάγκη για ανασύνθεση της αριστεράς, στην ανατροπή της ακροκεντρώας-δεξιάς πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας και στην συγκρότηση ανταγωνιστικής πολιτικής πρότασης για την αποτελεσματική διεκδίκηση της πολιτικής εξουσίας με ένα ριζοσπαστικό πρόγραμμα που αθροίζει ευρύτερες κοινωνικές δυνάμεις. Η κατεύθυνση αυτή απαιτεί την προστασία και επέκταση του διαχρονικού πολιτικού μας χώρου.

Η πολιτική πρόταση που καταθέτει η Νέα Αριστερά στον δημόσιο διάλογο έχει στο κέντρο της ως κόκκινες γραμμές την ειρήνη, την υπεράσπιση της εργασίας, την διάλυση της ακρίβειας, την στέγαση, το βιώσιμο περιβάλλον, την δικαιοσύνη και τα δημόσια κοινωνικά αγαθά της παιδείας, της υγείας, του νερού και της ενέργειας.

Στο πλαίσιο αυτό συγκεντρώνει όλη την προσπάθεια σε κοινωνικές και πολιτικές πρωτοβουλίες που αθροίζουν δυνάμεις, είναι γειωμένες με την κοινωνία και παράγουν άμεσα αποτελέσματα με κριτήριο την κοινωνική χρησιμότητα.

Ωστόσο, η ραγδαία απαξίωση και διαφαινόμενη συρρίκνωση του ΣΥΡΙΖΑ, η ανεπιβεβαίωτη και γεμάτη πολλαπλά αναπάντητα ερωτήματα πρωτοβουλία του Αλέξη Τσίπρα να δημιουργήσει νέο κόμμα στο χώρο της κεντροαριστεράς, η προσκόλληση του ΠΑΣΟΚ σε μία ακροκεντρώα - κεντροδεξιά γραμμή υπό την ηγεσία του Νίκου Ανδρουλάκη, η έλλειψη σοβαρότητας από την Πλεύση Ελευθερίας και η απαξιωτική στάση του ΜΕΡΑ25 που απαιτεί πιστοποιητικά μετάνοιας στο όνομα του πολιτικού ανταγωνισμού για να μπει στη Βουλή δημιουργούν μία ναρκοθετημένη συνθήκη σε οινωί ενωτικά εγχειρήματα.

Στο πλαίσιο αυτό η Νέα Αριστερά ενισχύει την συγκρότησή της ως βασική προϋπόθεση για την πυροδότηση ανασυνθετικών διαδικασιών. Η επιλογή αυτή, όπως και καμία επιλογή εξάλλου, δεν είναι εύκολη. Η αυτόνομη πορεία δεν είναι αμυντική στάση επιλογής σε ένα μικρό περικλειστο οχυρό. Είναι το αναγκαίο και σταθερό βήμα για την απαραίτητη ανασυγκρότηση του χώρου προκειμένου να διεκδικήσει αποτελεσματικά την πολιτική εξουσία στη χώρα μας.

Το καθεστώς Μητσοτάκη ηγεμονεύει γιατί υλοποιεί ένα πολύ συγκεκριμένο ταξικό σχέδιο εκφράζοντας αποτελεσματικά τα συμφέροντα που θέλει να εκπροσωπεί. Για να το πετύχει αυτό συνδυάζει άμεσα νομοθετημένα μέτρα, νομοσχέδια και πολιτικές κατευθύνσεις μαζί με έναν πληθωρικό ιστορικό αναθεωρητισμό, ξαναγράφοντας την ιστορία με έναν στόχο, να μην ξανακυβερνήσει ποτέ η Αριστερά στον τόπο.

Απέναντι σε αυτό χρειαζόμαστε κι εμείς ένα σχέδιο των ταξικών συμφερόντων που θέλουμε να εκπροσωπούμε και να μην κάνουμε ούτε μισό βήμα πίσω από

την υπεράσπιση της ιδεολογίας, της θεωρίας, της ιστορίας και των πρακτικών μας.

Δεν μας αντιστοιχούν γενικές αναφορές στην πρόοδο, την δημοκρατία, την κεντροαριστερά αλλά συγκεκριμένες προτάσεις και κυρίως δράσεις που παράγουν άμεσα αποτελέσματα. Χρειαζόμαστε να είμαστε συγκεκριμένοι, άμεσοι, αποτελεσματικοί και κοινωνικά χρήσιμοι.

Οφείλουμε στην διαδρομή αυτή να αξιοποιήσουμε και κυρίως να πολλαπλασιάσουμε τα παραδείγματα της αυξημένης κοινωνικής επιρροής που ήδη έχουμε, συχνά πολλαπλάσιας από την αντίστοιχη πολιτική μας επιρροή, σε επιμέρους κοινωνικούς χώρους, από τους εργαζόμενους στις Ταχυμεταφορές, τις Συγκοινωνίες, τους δανειζόμενους στις Τράπεζες μέχρι τη Βιομηχανία, τους Εποχικούς Πυροσβέστες, τους Λιμενεργάτες και τους Μηχανικούς. Η κοινωνική γείωση και η σύνδεση με μεγάλες κοινωνικές ομάδες των υποτελών τάξεων στο πλαίσιο ενός οργανωμένου πολιτικού σχεδίου που παράγει συγκρούσεις και δημιουργεί ατζέντα προς όφελος των συμφερόντων αυτών πρέπει να αποτελούν οδηγό του πολιτικού σχεδίου της Νέας Αριστεράς.

Σε μια πολύ ρευστή και μεταβατική περίοδο η Νέα Αριστερά παρά το μέγεθός της συνδυάζει την σοβαρότητα και την αγωνιστικότητα. Και για αυτό αποτελεί γέφυρα για την ανασυγκρότηση του χώρου μεταξύ ΠΑΣΟΚ και ΚΚΕ, με στόχο την διεκδίκηση της πολιτικής εξουσίας.

Η βιασύνη να επιλέξουμε είτε "δεξιά" είτε "αριστερά" ενέχει τον κίνδυνο σε ένα τόσο ρευστό περιβάλλον να χάσουμε την σοβαρότητα μας. Αυτός είναι ένας ακόμα λόγος να επιμείνουμε στην αυτόνομη συγκρότηση της Νέας Αριστεράς, συγκροτώντας παράλληλα ένα ριζοσπαστικό πρόγραμμα ανοιχτό στην ανασύνθεση χωρίς αστερίσκους παρά μόνο απαρέγκλιτα στο ταξικό πρόσημο.

Πολύ περισσότερο τώρα, καθώς από παντού έρχονται μηνύματα αύξησης της κοινωνικής δυσарέσκειας και έχουμε μπροστά μας ένα καυτό δίμηνο. Το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ, τα σχεδιαζόμενα αγροτικά μπλόκα, οι εξελίξεις στο έγκλημα των Τεμπών, η αμφισβήτηση της κόκκινης ζώνης στον Αγνώστο Στρατιώτη, το Πολυτεχνείο, η 6η Δεκέμβρη, οι φοιτητικές κινητοποιήσεις συγκροτούν ένα κοινωνικό πεδίο γεμάτο αναφλέξεις.

Το προηγούμενο χρονικό διάστημα οι διαρκείς παλινωδίες του ΣΥΡΙΖΑ και η επανεκλογή του Νίκου Ανδρουλάκη στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, επέτειναν το πολιτικό κενό, παρόλα αυτά εμείς, ως Νέα Αριστερά επιδείξαμε μειωμένα αντανakλαστικά την κρίσιμη περίοδο και δεν καταφέραμε να καλύψουμε το κενό. Αναλωθήκαμε σε μια ατέρμονη και αδιέξοδη συζήτηση για το πώς θα ενσωματωθούμε ή θα συνενωθούμε με άλλες πολιτικές δυνάμεις, και δεν κάναμε κάτι ουσιαστικό στο πεδίο της πρακτικής προκειμένου να αυξήσουμε την απήχηση μας και την πολιτική μας επιρροή.

Παραμένει ενισχυμένο το αίσθημα ότι η Νέα Αριστερά δεν κινείται με σχεδιασμό και οι περισσότερες δράσεις, κυρίως από την ΚΟ, φαίνονται περισσότερο ότι είναι αποτέλεσμα ατομικών πρωτοβουλιών και κομματικού πατριωτισμού παρά προϊόν κεντρικού σχεδιασμού.

Σε ένα τόσο θεμελιακό ερώτημα, όπως είναι η στρατηγική και το ταξικό πρόσημο του πολιτικού σχεδίου και των συμμαχιών της Νέας Αριστεράς, οφείλει να εμπλακεί και να συμμετέχει το σύνολο των μελών του κόμματος τόσο στη συζήτηση όσο και στην λήψη όλων των αποφάσεων για την στρατηγική του κόμματος. Μπροστά σε αυτές τις συνθήκες θεωρούμε ότι πρέπει να προχωρήσουμε σε έκτακτο Συνέδριο για να εξειδικεύσουμε τον οδικό χάρτη της αυτόνομης συγκρότησης της Νέας Αριστεράς και το πολιτικό πρόγραμμα προς την κοινωνία και τις δυνάμεις της ανασύνθεσης.

Στο πλαίσιο αυτό αποκτά τεράστια σημασία ο τρόπος και η μεθοδολογία της συζήτησης και οριοθετείται απέναντι σε κάθε μορφή τοξικότητας διεκδικώντας όλες οι προτάσεις που θα κατατεθούν να είναι καθαρές και πάνω στο τραπέζι με πλήρη διαφάνεια ενημέρωσης για όλα τα μέλη της Νέας Αριστεράς. Σε κάθε περίπτωση, η συζήτηση δεν πρέπει να εγκλωβιστεί σε διαδικαστικά δίπολα για τον τρόπο λήψης των αποφάσεων μεταξύ οριζόντιας καθολικής ψηφοφορίας ή συνεδρίου.

Ταυτόχρονα, προέχει να ορίσουμε τα αιτήματα-επίδικα των κοινωνικών και πολιτικών συμμαχιών καθώς και τα πεδία στα οποία αυτές μπορούν να διαμορφωθούν. Σε κάθε περίπτωση δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η γειωμένη κοινωνική παρέμβαση διαλύει τη γραφειοκρατία και την αδράνεια και παράγει αποτελέσματα με κοινωνική χρησιμότητα και ταξική μεροληψία υπέρ του κόσμου της δουλειάς.

Στην κατεύθυνση αυτή η Νέα Αριστερά οφείλει να σχεδιάσει και να υλοποιήσει εξωστρεφείς καμπάνιες για τα κρίσιμα ζητήματα που αφορούν στην καθημερινότητα του κόσμου της δουλειάς: για την ακρίβεια, για τις συλλογικές συμβάσεις, για τα κενά στα σχολεία, για την στέγη, πυροδοτώντας τοπικές πρωτοβουλίες σε συνεργασία με τοπικούς φορείς, κινήσεις πολιτών και συνδικάτα.

Με εκτίμηση
Θεόφραστος Βαμβουρέλλης
Χρήστος Γιαμπουράνης
Διονύσης Τραυλός